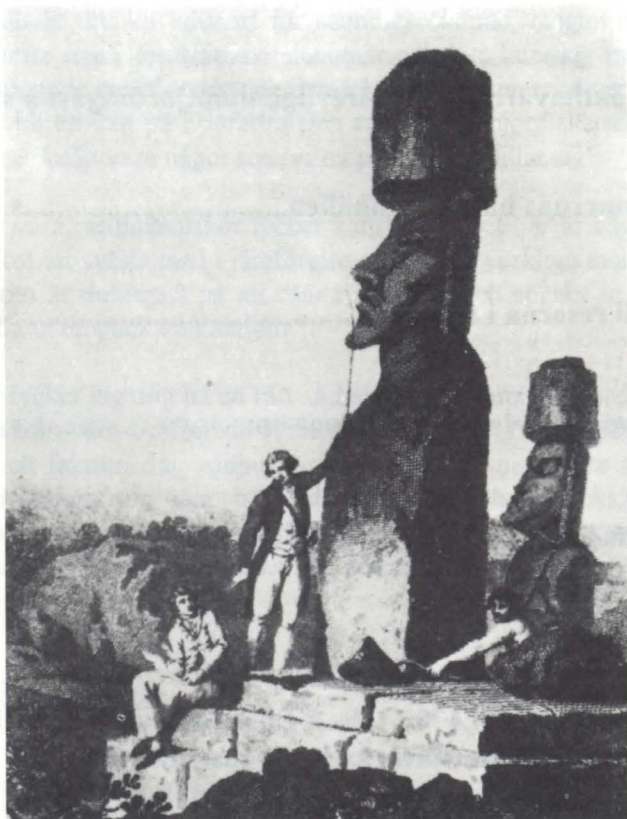

UFO-KONTAKT

Nr 3, 1994

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

Till våra läsare!	s. 3
Immanuel - sonen till en rymdman (4)	s. 4 -7
USA:s makthavare och de otrevliga utomjordingarna s.	7 - 11
Rymdvännernas bättre samhällen	s. 12 - 15
De gåtfulla resorna i tiden	s. 16 - 19
Forntidens historia måste skrivas om	s. 18 - 22
Mästarens lära och liv	s. 23
 Omslagsbilden (från 1700-talet): En av de hundratals jättestatyer på Påskön (tillverkade för tusentals år sedan med hjälp av utomjordingarnas strålmaskiner!)	

Till våra läsare !

Som våra medlemmar och prenumeranter säkert insett vid det här laget, är det här en mycket ovanlig tidskrift. Den bygger på ett för de flesta människor fullkomligt okänt informationsmaterial, som till stor del härrör från vida högre utvecklade, utomjordiska civilisationer.

Framför allt är den en tidskrift för sanningssökande, mogna människor, som inte sitter fast i förutfattade meningar och inte låter sig manipuleras av mörkläggande makthavare och deras betalda agenter i diverse medier. Det måste bli ett slut på uppfattningen att den utomjordiska närvaron på Jorden bara skulle vara något som vissa personer inbillat sig!

Många av våra medmänniskor tycker kanske, att det här är något ganska betydelselöst att syssla med i jämförelse med livets verkliga mening: att få se, vem som är duktigast på att ränna omkring och sparka in en fotboll eller skyffla in en puck i en målbur.

Men själv tycker jag mig ha en rätt så betydelsefull uppgift med att sprida budskapet från våra besökande vänner från rymden, innan katastrofen på Jorden är ett faktum. Jag vädjar därför till alla trogna läsare att försöka sprida kännedom om den här tidskriften och helst också om den nyupptäckta gamla skrift om Mästarens lära och liv, som jag översatt och låtit trycka upp. Än har vår planet inte gått under!

SUNE HJORTH

Immanuel - sonen till en rymdman (4)

Konflikten mellan rymdmannen Gabriels son Immanuel och de kultreligiösa proffsen i Palestina kan väl ses som en konflikt mellan en andlig frigörare och utvecklare å ena sidan och andliga förslavare å den andra, eller - om man vill uttrycka det så - mellan en progressiv och en reaktionär ideologi.

De som definierade sig som judar var i själva verket bara människor, som blivit andligen förslavade under en falsk och barbarisk troslära och hade att underkasta sig en samling mer eller mindre idiotiska regler för sitt beteende.

En sådan regel var till exempel, att man inte fick utföra någon som helst arbetsprestation under sabbaten. I 4. Moseboks 15. kapitel berättas till exempel om en kille, som samlade ihop några vedpinnar åt sin familj under den påbjudna vilodagen. Då bestämde den utomjordiska gangster, som kallades Herren, Israels Gud, att han ofördröjligen skulle stenas till döds, och alla israeliter var tvungna att personligen delta i avrättningen!

I Judas Iskariots år 1963 funna skrift om Mästarens lära och liv berättas om hur fariséerna en gång dök på Immanuel med förebråelser för att hans lärjungar under sin vandring genom ett sädesfält hade "arbetat" med att rycka upp några ax och äta för att stilla sin hunger. Men de fick svar på tal av Immanuel, som bland annat yttrade:

"Det ska ni veta, era huggormsyngel, att förr blir det bröd av en sten, än det blir förbud att arbeta på vilodagen. För bestämmelsen att vilodagen ska helgas är bara ett påhitt av människor utan logik, och det finns många av människor utfärdade bestämmelser, som strider mot Skapelsens lagar!"

Nästan allt det myckna, som Immanuel hade att säga härom, har givetvis censurerats bort i Matteusevangeliets 12. kapitel, vilket var och en kan förvissa sig om vid en jämförelse med Judas Iskariots skrift. Matteus hade en klar benägenhet att tona ner den skarpa motsättningen lärorna emellan!

Ett intressant kapitel i Judas Iskariots skrift är det, där han själv ärligt och uppriktigt berättar om sin egen försyndelse. Vid ett tillfälle, då Immanuel undervisade folket i Betlehem om sin lära och Judas gjorde insamlingar bland åhörarna, föll den senare för frestelsen att stoppa de insamlade medlen i egen ficka. Men han blev upptäckt av en annan:

Juda Ihariot, fariséen Simons son, berättade nu i hemlighet för Immanuel om Judas Iskariots försyndelse, i hopp om att få belöning. Men Immanuel tackade honom bara, utan att ge honom några gåvor. Juda Ihariot ruvade därför på hämnd, för han var sniken efter guld, silver och ägodelar.

Immanuel förde nu ut Judas Iskariot i öknen, där han i tre dygn undervisade honom i läran om rätt och orätt, så att lärjungen visade ånger och beslöt att följa Immannuels läror. Efter återkomsten till staden delade han ut bland de fattiga allt vad han ägde och hade samlat in och var från den stunden en trofast lärjunge till Immanuel.

Vid samma tid hände sig emellertid, att han blev frånstulen sin skrift, i vilken han redogjorde för Immannuels lära, och det talade han om för honom. Men Immanuel sade: "Det ska du veta, Judas Iskariot, att du kommer att utsättas för något mycket värre än att ha blivit frånstulen din skrift om min lära och mitt liv.

I mer än två årtusenden kommer du att falskeligen beskyllas för att ha förrått mig, därför att fariséen Simon vill ha det så. Men det är hans son Juda Ihariot, som blir den skyldige i verkligheten. Han är liksom sin far Simon en farisé, som traktar efter mitt liv.

Det var också han, som stal skriften från dig och överlämnade den till de skriftlärde och fariséerna, så att de ska kunna döma mig efter den och döda mig. 70 silverpenningar fick han för din skrift, och ytterligare 30 silverpenningar ska han få, om han också kan utlämna mig till deras hantlangare!"

Hur det gick, det vet vi. Judas Iskariot fick inte bara skriva om sin skrift utan utsattes också för kristenhetens smutsigaste karaktärsdåd. Visserligen hade han liksom alla andra sina fel, men han insåg, erkände och rättade till dem, och det är mer än man kan säga om somliga, som ingenting lär av sina fel och därför aldrig utvecklas andligen.

Immanuel själv hade det inte alltid så lätt. Som till exempel när han undervisade i synagogan i Nasaret, där alla kände honom och följaktligen "visste" att det inte kunde vara något alldeles speciellt med honom. När han inte blev trodd, sade han:

"En profet blir aldrig någonstans så ringaktad som i sin egen hemstad och i sitt eget hem. Det kommer att besanna sig i all framtid, så länge människan är oupplyst och förslavad genom falska läror."

Men han profeterade om att hans verkliga lära om två gånger tusen år skulle läggas fram av en ny profet "i ett fredligt land uppe i norr" och därigenom skaka världen i dess grundvalar!

En bidragande orsak till att Immanuel lämnade Nasaret var annars hotet från tetrarken Herodes Antipas. Denne hade som bekant låtit fångsla och halshugga Johannes döparen, som kritiserat honom för att ha övergett sin hustru och i stället tagit till sig sin halvbrors hustru. Profeter brukar ha en benägenhet att framstå som misshagliga i makthavarnas ögon!

Immanuel hade det inte alltid så lätt ens med sina egna lärjungar. När han en gång frågade dem, vem de ansåg honom vara, svarade den enfaldige Simon Petrus: "Du är den Smorde, som de har profeterat om, och en son till den levande Gud, de tre människosläktenas andlige ledare!" Men då blev Immanuel arg och svarade bland annat så här:

"Jag ska säga dig en sak! Du är väl en trofast lärjunge, men ditt förstånd måste jämföras med ett barns. Du är Petrus, men på den klippan kan jag inte bygga min lära. Du kommer att öppna oförståndets portar, så att människorna, påtvingade din falska utläggning av min lära, går in genom dem och lever efter en förfalskad lära. Inte kan jag ge dig nycklarna till det andliga riket, då skulle du bara låsa upp fel portar med dem."

Jag är inte son till de tre människosläktenas andlige ledare och alltså inte Guds son. Min mor är Maria, som blev havande med mig genom en väktarängel, en ättling till våra urfäder, och min jordiske far är Josef, som bara företräder faderskapet för mig."

Det här passade givetvis inte den romersk-katolska kyrkans makthungriga prelater. Petrus påstods ju ha varit den förste biskopen i Rom, så hans heder måste återupprättas till varje pris. Vad gjorde man alltså? Jo, i Matteusevangeliet lade man ord av helt motsatt innebörd i munnen på "Jesus":

"Salig är du Simon, Jonas' son, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig, att du är Petrus, och på den klippan skall jag bygga min kyrka... Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket!"

Så förvandlar man alltså en enfaldig lärjunge, som missförstått det mesta, till en högt ärad stöttepelare för den kristna kyrkan! Det är mycket med det religiösa, minsann!

I och för sig var väl Immanuels lära om människornas behov av andlig utveckling i sanning, vetande, visdom och kärlek inte så förskräckligt svårbegriplig. "Meningen med människans liv är att hon ska utveckla sig andligen mot fullkomligheten, och hon ska leva med tanke på att uppfylla denna bestämmelse", framhöll Immanuel. Men några utvecklade människor var ju inte prästerskapet intresserade av, eftersom de bara ville ha församlingsfår att skinna och imponera på.

Medan de kultreligiösa proffsen ville tratta i folk, att de hade en allsmäktig Gud över sig, som hade en himla koll på allt vad de gjorde och kunde straffa dem med ett brinnande helvete efter döden för deras "synder", lärde Immanuel ut något helt annat:

"Tro mig! Det är en villolära, när överstepräster och fariséerna och de skriftlärde påstår, att man straffas av Gud för ett fel man begår, när felet tjänar till att öka andens insikt och kunskap. ...Om människan lever för kallelsen att fullkomna sin ande och därvid genom begångna fel kommer till insikt och kunskap, då lever hon det liv som är bestämt för henne. Men om människan inte lär sig av sina fel, logiskt och efter storheten av sin ande, som vägleds av Skapelsens lagar, då går hon vilse."

I en kommande artikel fortsätter vi informationen om denna sensationella skrift, som med våra rymdvännars hjälp upptäcktes år 1963!

USA:s makthavare och de otrevliga utomjordingarna

Den utomjordiska närvaron på vår planet skulle inte förefalla så överklig för många människor, om vi hade levt i verkligt demokratiska samhällen. Det gör vi nu inte. I fråga om denna närvaro liksom så mycket annat förs folk systematiskt bakom ljuset av de verkliga makthavarna, som genom sin penningmakt och därmed sammanhängande kontroll över medierna och de politiska förgrundsfigurerna kan manipulera allmänheten efter behag.

Vid andra världskrigets slut hade den mot oss välvilligt inställda gruppen av utomjordingar från **Plejaderna** blivit allvarligt bekymrade över våra atomsprängningar och fortsatta rustningar, som hotade hela planetens existens. De kontaktade bland annat president **Harry Truman** med förslag om att vi jordmänniskor skulle avstå från atombomberna och slå in på en fredlig väg. I så fall erbjöd de sig att ge oss både kunskaper och andlig vägledning.

De välsinnade utomjordingarnas förslag avböjdes dock. Om det hade antagits, skulle de etablerade politiska och ekonomiska systemen i världen ha kunnat skakas i sina grundvalar och de existerande religiösa troslärororna likaså. Det skulle också ha satt stopp för den mäktiga grupp, som opererade i hemlighet bakom de officiella regeringarna.

Liksom andra amerikanska presidenter måste nämligen Truman ta order från den inre krets av hemliga sionistiska makthavare, som i verkligheten styr världen genom sin kontroll av pengarna, medierna, energin och diverse underrättelseorganisationer (CIA i USA, KGB i Sovjet, MI6 i Storbritannien, Mossad i Israel m. fl.) och som strävar efter rent totalitär makt genom upprättande av sin egen "Nya världsordning".

Men även andra utomjordiska resenärer besökte vår planet. Redan 1947, på president Trumans tid, mörklades det faktum, att ett så kallat flygande tefat, en elektromagnetisk spaningsfarkost av utomjordiskt ursprung, hade störtat nära atomsprängningsområdet i New Mexico och under stor sekretess bärgats av militären. En hemlig grupp, kallad "**Majestic 12**", under ledning av chefen för det nybildade CIA, amiral **Roscoe Hillenkoetter**, tillsattes för att undersöka farkosten och försöka luska ut, hur den fungerade.

Flera störtade farkoster bärgades i hemlighet av det amerikanska flygvapnet under den följande tiden. Enligt uppgift berodde störtningarna av de här farkosterna, som manövrerades av småväxta besökare från en planet kring stjärnan **Zeta Reticuli**, på att deras datorsystem ombord krånglade, när en radarstråle från marken låstes fast vid deras kurs i mer än 90 sekunder.

Vid den här tidpunkten kände alltså vissa makthavare i USA till den utomjordiska närvaron, men varken kongressen eller allmänheten fick veta något, trots att fler tefat bärgades under de följande åren!

År 1949 tvingades försvarsministern **James Forrestal**, som opponerade sig mot sekretessen, att avgå och mördades några månader senare av CIA-agenter i marinens sjukhus i Bethesda, Maryland. Han kastades helt enkelt ut från sjukhusets övre våning och slog ihjäl sig nere på gården. I den officiella rapporten uppgavs dödsorsaken vara "själv mord på grund av psykiskt sammanbrott"!

År 1952 siktades stora formationer av flygande tefat över huvudstaden Washington av tusentals ögonvittnen, och makthavarna fruktade att förlora kontrollen över medborgarna. Ledningen för USA:s krigsmakt beordrades att ytterligare skärpa hemlighetsmakeriet. Militär personal, som frisläppte någon som helst information om UFO till allmänheten, hotades i en förordning 1953 med upp till 10.000 dollar i böter eller 10 års fängelse!

Nu hade man genom det topphemliga projektet **Sigma** lyckats etablera kontakt med en ny grupp av besökande utomjordingar i deras rymdskepp. Det rörde sig om människor av en helt annan ras från en planet kring stjärnan **Betelgeuse** i **Orion**, och de var villiga att sammanträffa med president **Eisenhower** på flygvapenbasen **Edwards** i Kalifornien!

Vid den här tidpunkten tog den med oss mer besläktade gruppen av utomjordingar kontakt med regeringstjänstemän och varnade dem för den andra gruppen. De erbjöd sig än en gång att samarbeta med Jordens befolkning, som nu var på väg mot en katastrof, om man bara ville gå med på att nedrusta, speciellt genom avskaffande av kärnvapnen.

Det ville USA:s makthavare givetvis inte vara med om, de föredrog den andra gruppen, som var villig att dela med sig av sin tefatsteknologi. År 1953 flögs Eisenhower, medlemmar av den högsta försvarsledningen samt representanter för oljemagnaten **Rockefeller** och finansmagnaten **Rothschild** till Edwardsbasen för att ta emot ett oskadat tefat från de "stornästa grå", en gåva i utbyte för vissa rättigheter de hade utlovats!

Farkosten i fråga var omkring 30 m i diameter och kunde vid tillfället lyftas av två man, eftersom en antigravitationsenhet i dess inre fortfarande fungerade. Den befinner sig fortfarande i Edwardsbasen, i en hangar bevakad av soldater, som har order att skjuta varje inkräktare på fläcken.

Bevarandet av UFO-hemligheten hade nu blivit ett verkligt problem för makthavarna. För att övervaka och styra hela den hemliga operation (**Majority**), som hade med utomjordingarna att göra, lät man president Eisenhower utfärda order om bildandet av den ytterst hemliga gruppen "MJ-12" med oljemagnaten **Nelson Rockefeller** i spetsen.

Denna MJ-12-grupp, som var betydligt mäktigare än den på Trumans tid bildade "Majestic-12-gruppen", hade förutom **Nelson Rockefeller** som medlemmar CIA-chefen **Allen Dulles**, utrikesministern **John Foster Dulles**, försvarsministern **Charles Wilson**, chefen för de Förenade försvarsstaberna amiral **Arthur Radford**, FBI-chefen **Edgar Hoover** samt ytterligare sex personer som utvalts från högsta ledningen för "Council on Foreign Relations" och som också var medlemmar i hemliga frimurarsällskap.

Vid ett nytt möte 1954 med de stornästa grå slöts så ett avtal bakom ryggen på kongressen och i strid med USA:s författning. Regeringen gick med på att ställa underjordiska baser, huvudsakligen i indianreservaten, till främlingarnas förfogande, och dessa skulle dessutom få rätt att bortföra ett antal av USA:s medborgare för biologiska experiment! Allt i utbyte mot teknologisk hjälp!

Vad främlingarna i verkligheten skulle komma att syssla med framgår av säkerhetsofficeren **Thomas C:s** berättelse (i "The Dulce Papers") om vad han sett och hört djupt nere i den av amerikaner och utomjordingar gemensamt administrerade basen under Archuleta Mesa några kilometer öster om **Dulce**, New Mexico.

Det var så hemskt, att han såg sig tvungen att i hemlighet fly från anläggningen och försöka avslöja det hela för allmänheten. På den näst understa nivån utfördes biologiska experiment på kidnappade djur och människor, och bland annat hade man framställt livsformer, som var hälften djur och hälften människa!

På den understa nivån i anläggningen såg han nerdrogade människor i burar, och en del av dem skrek på hjälp! Man talade om för honom, att de här personerna hade blivit obotligt sinnessjuka, och han förbjöds att tala med dem. Det var då han beslöt att fly genom att stänga av alarmsystemet med övervakande kameror i en av de 100 utgångarna och bege sig upp till markytan!

Samarbetet med de mindre trevliga främlingarna från Orion, som innebar mycket svåra kränkningar av USA:s författning, hade alltså resulterat i att USA hade fått tillgång till flygande tefat plus en hel del kunskaper, och efter Andra världskrigets slut hade det också förekommit ett hemligt rymdsamarbete med ryssarna.

Redan vid slutet av 50-talet hade tefatsteknologin utvecklats så mycket, att man kunde börja med forskningsfärder till **Månens** yta. Man lyckades till och med konstruera två amerikansk-sovjetiska månbaser (**Cassini** respektive **Archimedes**), och detta under så sträng sekretess, att hela världen hölls ovetande om saken!

När rymdstyrelsen **NASA** inrättades 1958, så var det för att tillhandahålla en rökridå, bakom vilken man kunde dölja det hemliga rymdprogrammet, samtidigt som det blev möjligt att slussa över finansieringspengar till det senare genom att låta NASA överskrida sina kostnadsramar. Allmänheten bibringades sålunda den felaktiga uppfattningen, att rymdprogrammet endast gällde kemiskt bränsledrivna raketer. Och under de följande åren förbereddes ännu ett topphemligt tefatsprojekt, som gick ut på att kolonisera planeten **Mars**!

SUNE HJORTH

Rymdvännernas bättre samhällen !

I förra numret redogjordes något för hur befolkningen har ordnat det för sig på planeten **Erra** i **Plejaderna** några hundra ljusår ifrån oss. De har ju till skillnad från oss jordmänniskor undvikit sådana dumheter som överbefolkning, sammangyttring av folk i storstäder och ett alltmer korrumperat, och av maffian infiltrerat marknadssystem med förtryck och orättvisor. Maktbegär och vinningslystnad är dem och deras styresmän främmande och kultreligiöst vansinne likaså.

Beträffande styresformen kan sägas, att plejadierna redan för ungefär 50.000 år sedan tillkämpade sig fred och ro på sina hemplaneter. De avsatte sina politiska representanter och ersatte dem med andliga ledare, som bistod hela befolkningen med råd och hjälp.

Deras världar är inte som på Jorden uppdelade i olika stater utan är enhetligt styrda i den meningen, att samhällslivet är utformat efter samma förnuftiga principer. Av allt att döma rör det sig om väldiga federationer av fria och i stor utsträckning självförjande kommuner av rimlig storleksordning, där naturresurser och produktionsmedel ägs gemensamt av medborgarna.

Inte bara de bebodda världarna i Plejaderna utan även många andra bebodda världar i vår galax med tillsammans 127 miljarder människor tillhör också ett stort kosmiskt förbund. Hela detta förbund är underställt en centralregering, bestående av i fråga om kunskap och visdom mycket högt utvecklade halvmateriella människovarelser. Den kallas **Höga Rådet** och har säte på en planet i galaxen **Andromeda**.

De planetariska regeringarna är bara utförande organ, tillsatta av Höga Rådet. Detta styr inte genom dekret, som måste åtlydas, utan genom rådgivning, som man har frihet att följa eller inte. I regel följs de dock, eftersom de är grundade på insikt i Skapelsens lagar om orsak och verkan. Om de inte följdes, skulle de naturliga följderna förmodligen inte bli så trevliga!

Organiserandet av människors samhällen nerifrån och uppåt, med bibehållande av lokalt självstyre och medborgarnas reella frihet och ansvar, är givetvis något helt annat än de av penningmakten korrumperade och orättvisa privilegiesamhällen, som här på Jorden kallar sig "demokratier".

I vårt universum finns många rymdfarande civilisationer, somliga inte alls så högt andligt utvecklade och så fredsälskande som våra rymdvänner från Plejaderna och de andra medlemmarna av deras kosmiska förbund, utan tvärtom ganska otrevliga. Därför behövs en ordningstjänst, som kan övervaka världsrymden och avvärja angrepp.

För en så omfattande bevakningsuppgift lämpar sig endast de jättestora rymdskeppen, som är utrustade med synnerligen effektiva strålvapen. Rena stridshandlingar kan alltså inte uteslutas, om maktlystna utomjordingar försöker att uppnå sina mål med våld. Men från Förbundets sida är det väpnade våldet något som man endast tillgriper som en sista utväg, när alla försök att tala angriparna till rätta har misslyckats.

Men för att återgå till de inre förhållandena på de plejadiska planeterna, så kan det givetvis hända, att också några av deras invånare gör sig skyldiga till brottsliga gärningar, som måste bestraffas. De skyldiga kan då exempelvis förvisas till en långt avsides belägen ö, där de får klara sig själva, utan tekniska hjälpmedel, så gott de kan. I svårartade fall gäller förvisningen på livstid!

När man tänker efter, inser man att den här bestraffningsformen är mycket logisk och i varje fall humanare än dödsstraff. De som inte kan rätta sig efter välmotiverade lagar till skydd för människors liv och egendom, hör inte hemma i ett civiliserat samhälle, som bygger på de enskilda medborgarnas samarbete för gemensamt väl och hänsyn till varandra.

Varför ska medborgarna kollektivt belastas med stora kostnader för så kallad vård i fängelser av en massa asociala element, som oftast aldrig blir "rehabiliterade" utan även efter frisläppandet utgör en potentiell fara för sina medmänniskor?

På en isolerad deportationsort, där de har full frihet att klara överlevnaden genom primitivt jordbruksarbete i sitt anletes svett, kanske de lär sig att uppskatta fördelarna med att leva i ett högre utvecklat samhälle, även om somliga inte får användning för den lärdomen förrän i nästa jordeliv!

Beträffande förekomsten av sjukdomar på plejadiernas hemplaneter kan sägas, att deras vetenskap i stor utsträckning har lyckats besegra dem. Medikamenterna är i stor utsträckning baserade på en för varje fall lämpad naturmedicin, som utlöser en motsvarande signalverkan på kroppen, till exempel genom att stärka dess immunförsvar.

Detta är något helt annat än våra kemiska så kallade läkemedel, som visserligen ger läkemedelsfirmorna enorma profiler, men ofta har otrevliga biverkningar och i många fall leder till drogberoende. Speciellt inom psykiatrin har nerdrogningen av patienterna med olika kemiska preparat hos oss blivit ett allvarligt problem. Patienterna blir sällan bättre och ofta våldsbenägna, samtidigt som den psykiatriska "vården" skapar enorma kostnader för samhället!

Något sådant som obotliga sjukdomar tycks det inte finnas på de plejadiska hemplaneterna. Cancer till exempel utgör inget problem för dem, men tyvärr kan de inte meddela oss vilken läkemetod de använder i detta fall, eftersom vi inte är mogna för det. Om de delade med sig av sina kunskaper på detta område, så fick den andligt underutvecklade jordmänniskan ett medel i sin hand, som hon skulle missbruka för destruktiva syften, och det kan inte tillåtas.

Invånarna på Erra och andra plejadiska planeter har sunda och riktiga kostvanor. Störst vikt lägger de vid vegetabilisk kost som frukt och grönsaker samt natursafter i alla möjliga variationer. Rena alkoholdrycker använder de aldrig, men väl alkoholliknande drycker, som man aldrig blir berusad av.

De olika fruktsorterna har en mycket intensivare smak och arom än vi är vana vid, och dessutom är de odlade frukterna och grönsakerna både näringsrikare och mer törstsläckande än våra. Hela växtligheten i naturen kan för övrigt visa upp en renare och fräschare grönska än på Jorden, beroende på att atmosfären inte blivit så bemängd med föroreningar som här.

De plejadiska kostvanorna baseras emellertid inte enbart på växtrikets produkter. Vegetabilierna balanseras med ett visst tillskott av animalisk föda, vilket i varje fall behövs hos barn och ungdom för att undvika rubbningar i tillväxten. På planeten Erra slaktar man ändå i normala fall inte några husdjur, som vi gör med våra nötkreatur, grisar och så vidare. Inte ens hönsdjur slaktas annat än i nödfall.

Det här låter lite mystiskt, men kan lätt förklaras. Kött för näringsändamål i form av kotletter och dylikt odlas på konstgjord väg i form av cellkulturer. Sådan produktion kan ske i rätt stor skala, utan att ett endaste djur behöver slaktas!

Att det inte förekommer någon konsumtion av droger på de högre utvecklade planeterna, behöver väl knappast sägas. Ingen plejadier skulle väl ens drömma om att ägna sig åt den form av självmordsbeteende som det innebär att vanemässigt fylla lungorna med tobaksrök! Inte heller skulle man väl drömma om att tillåta vissa profithajar att bedriva reklam för cigaretter eller vissa ungdomar att locka andra oförståndiga att börja röka!

Den sunda livsföringen har givetvis en hel del att göra med våra rymdvänners höga levnadsålder, även om genetiska faktorer spelar en stor roll, liksom den höga andliga utvecklingsnivån. När våra med plejadierna gemensamma förfäder skapade de nuvarande människoraserna på Jorden för bortåt 13.000 år sedan och gav sin avkomma en riktig skolning, hade den första generationerna av jordmänniskor samma höga levnadsålder som de nutida plejadierna, det vill säga cirka 1000 år.

Detta framgår också av Bibeln, där det heter att **Adam** (i verkligheten namnet på en son till den **Eva**, som högt uppsatte rymdmannen **Semjasa** fångade in och gjorde med barn!) levde i 930 år, och en ättling till honom vid namn **Metusela** i hela 969 år! Sedan sjönk levnadsåldern undan för undan till den nuvarande låga nivån.

Enligt våra besökande rymdvänner i nutiden var en huvudorsak till detta, att jordmänniskorna hemföll åt diverse falska kulturreligiösa trosförklaringar och gick därigenom förlustig det sanna vetandet. De blev främmande för naturens lagar och började handla tvärtemot dem. Till slut hade den genomsnittliga levnadsåldern sjunkit till bortåt en tjugondel av den ursprungliga!

SUNE HJORTH

De gåtfulla resorna i tiden

För alla dem som lite naivt tror, att vår jordiska vetenskap i huvudsak redan har löst de stora världsgåtorna, vill jag i all vänlighet påpeka, att den i varje fall inte har löst det största mysteriet av alla, nämligen Skapelsen själv. Varför finns detta väldiga energikomplex till över huvud taget, hur har det uppkommit och varför fungerar det som det gör, efter eviga, oföränderliga lagar?

Inte heller har våra forskare löst tidens och rummets gåta, eftersom det både av våra rymdvänners informationer och av utvalda kontaktpersoners egna upplevelser klart framgår, att man med hjälp av en mer avancerad teknik kan färdas i rum-tiden på ett annat sätt än vi är vana vid!

Jag kan nämna en egendomlig episod, som **Ante Jonsson** var med om i oktober 1989, sedan vår gemensamma bok "**Fantastiska resor med UFO - besök hos utomjordiska civilisationer**", redan hade gått i tryck. Vid mötesplatsen utanför **Tingsryd** låg en liten sjö, där han en kväll blev hämtad av en roddare i en båt.

När de åkt några minuter, skiftar dimman över sjön plötsligt från gråvit till ljusgrön, samtidigt som den känns torrare. Efter en stund har dimman upplösts, och Ante upptäcker, att han inte bara sitter ensam i båten, utan också befinner sig i en helt annan sjö!

Båten börjar så glida mot en ö rakt framöver, tydligen framdriven av ett gråaktigt föremål under densamma. På ön träffar han rymdkvinnan, som han kallar **Jenny**, samt en annan utomjording, som presenteras för honom. De samtalar en stund om deras baser på havsbotten, tills det blir dags att ge sig tillbaka igen.

Under återfärden följer rymdkvinnan med i båten. Ute på sjön gör hon en rörelse med handen mot sitt bälte, och strax efteråt får Ante se ett av de äggformade strålskeppen ett tiotal meter ovanför dem.

Rätt vad det är kommer den grönaktiga dimman tillbaka och lägger sig som ett täcke runt omkring dem. Genom ett hål i den ser han den gamla sjön, som tidigare hade försvunnit, och när dimman lite senare har lättat helt, befinner de sig i den gamla välkända sjön igen!

Innan de har rott tillbaka till stranden vid mötesplatsen, får Ante en slags förklaring i stora drag till de här mystiska förflyttningarna. "Tänk dej en vägg, som går tvärs över sjön! I den väggen finns det en dörr, som du måste leta upp för att kunna ta dej till andra sidan. Den dörren har jag hjälpt dej att finna och öppna."

På Antes fråga, om detta är någon slags tidsresa, svarar Jenny, att det i själva verket inte är han som förflyttar sig, utan tiden som kommer till honom! "Egentligen ska vi inte tala om tid i detta sammanhang, för tid existerar inte i den mening du tror, den är ett påhitt av er själva. I den värld eller rymd som du lever i existerar inte endast nuet, utan parallellt med det finns både din framtid och ditt förgångna!"

Senare, en vinterdag år 1991, fick Ante också göra en tidsresa till sin egen bröllopsdag 28 år tillbaka i tiden. Efter diverse manipulerande med en avancerad apparatur inne i strålskeppet, ser han stora delar av sitt eget liv spelas upp på en bildskärm framför honom. Han uppmanas att lyfta handen från den platta han fått lägga den på, om han vill titta lite närmare på en viss bild. Han gör så, och bilden stannar, för att efter ett tag försvinna.

"Ska vi gå ut?" frågar så Jenny, och en lucka glider upp i väggen på strålskeppet. Han kliver då ut, men inte ut i ett snöigt vinterlandskap utan ut på en grön gräsmatta en skön sommardag, mitt in i den händelse, han tidigare hade sett på skärmen, nämligen hans egen bröllopsdag! Han står och ser på sig själv, sin blivande fru, sina föräldrar, svärföräldrar, vänner och bekanta, utanför den lilla kyrkan, där han gifte sig!

Ännu märkligare tidsresor kan den av våra rymdvänner redan från barndomen speciellt utvalde kontaktpersonen **Eduard Meier** berätta om. Vid 19 års ålder, år 1956, fick han göra personlig bekantskap med rymdkvinnan **Asket**, som bland annat informerade honom om att de med hjälp av den avancerade apparaturen i hennes strålskepp skulle företa flera resor till för länge sedan gångna tider.

Inte långt från deras landningsplats i västra **Jordanien** hade de stött på en ensam ryss vid namn **Iljitj Ustinov**. Han inbjöds att följa med dem i skeppet, vilket han efter stor tvekan accepterade. Första gången skulle färden gå till den tid då den franske kungen **Ludvig IX** regerade (1226-1270).

Enligt Asket skulle de efter att ha flugit ut ett bra stycke ut i rymden "transmitteras genom den parabolida rymden", varvid rummet och tiden krymper till noll och de på bråkdelen av en sekund förflyttas till det inställda tidsmålet. På samma sätt skulle de sedan från 1200-talet förflyttas mer än 700 år framåt, det vill säga till vår egen nutid igen!

Att människan med instrumentella medel kan manipulera med själva tiden och rummet på detta sätt, kan förefalla fullkomligt obegripligt för oinformerade jordiska vetenskapsmän, men i verkligheten har experiment med resor i "tidstunnlar" i största hemlighet redan utförts i USA!

Just då transmissionen ägde rum, tyckte sig Meier upphöra att existera för ett ögonblick. Men så hörde han Askets röst, som talade om för honom, att han nu befann sig på 1200-talet och uppmanade honom att spänna på sig en språkomvandlare, som hon räckte honom. Den skulle göra det möjligt för honom att uppfatta de främmande språkljuden som hans eget modersmål!

När de hade glidit ut ur skeppet med transportstrålen, uppfattade Meier, att naturen runt omkring dem verkade grönare och friskare och luften renare och rikare på syre än våra dagars nedsmutsade. Ett stycke längre bort stod en enslig stuga, bebodd av den man som de tänkte besöka, rabbinen **Jechieli**, känd som en hemlighetsfull magiker. Honom hade Asket redan besökt en gång vid ett tidigare tillfälle.

Vid mötet med Jechieli lade denne genast märke till en elektrisk ficklampa, som Meier hade hängande i livremmen. Det var givetvis inte så lätt att förklara hur den fungerade för mannen på 1200-talet, då man använde talg, vax eller olja som bränsle till lampor, så Meier lämnade helt enkelt över ficklampan åt sin värd som en gåva.

Då ryssen fick veta, att Jechieli ofta besvärades av ovälkomna besökare, skänkte han honom också sin elektriska påk. Den hade han använt till att sätta ström i den metalltråd, som han hade brukat spänna upp runt sitt ensliga läger, när han övernattade i det fria. Han visade också Jechieli, hur denne med en vind- eller vattendriven dynamo kunde alstra ström till det yttre dörrhandtaget, så att en ovälkommen besökare fick sig en ordentlig stöt!

I det följande samtalet med Asket fick Ustinov en lustig idé. Han skulle efter återkomsten till 1900-talet studera gamla franska historieböcker, för att se om det stod något om att den berömda Jechieli bland sina magiska uppfinningar hade kommit på hur man använder elektriciteten i något sammanhang.

Det visade sig senare, att flera krönikörer från 1200-talet har intygat, att Jechieli, en lärd fransk rabbin, kände till hemligheten med en strålände lampa, som lyste upp av sig själv! Enligt krönikörerna hade rabbinen ett mycket speciellt sätt att skrämma ovälkomna besökare på flykten. När han rörde vid en i väggen inslagen spik, slog det ut en blåaktig, sprakande gnista, och ve den, som då rörde vid dörrhandtaget. Skrikande av smärta drog han tillbaka handen och lade benen på ryggen!

I sin bok "Magins historia" skriver **Eliphas Levi**, att Jechieli måste ha uppfunnit den elektriska lampan, och han måste ha skickat elektriska strömstötar genom dörrhandtaget av järn. "Otvivelaktigt var rabbinen i besittning av en vetenskaplig hemlighet, men han fann det inte lämpligt att avslöja den för 1200-talets människor."

Efter återkomsten från denna fantastiska tidsresa fick Meier göra flera resor både framåt och bakåt i tiden. Den viktigaste var resan till **Jerusalems** omgivning år 32, då han fick ett långt samtal med profeten **Immanuel** från **Nasaret**, som snart därefter skulle utsättas för den korsfästelse, som trots allt inte ledde till hans död.

Den tidsresan och det samtalet ska vi dock återkomma till vid ett senare tillfälle!

SUNE HJORTH

Forntidens historia måste skrivas om !

Det finns mängder av bevis för besökande utomjordingars närvaro på Jorden, inte bara nu för tiden i vår av överbefolkning, kärnvapenkrig och miljökatastrofer hotade värld, utan också i för länge sedan svunna tider. Det är bara det, att våra etablerade forntidsforskare är mer eller mindre blinda för detta mycket omfattande bevismaterial!

Varför vill då forskarna inte ta bevisen för vad de är? Jo, huvudsakligen därför att det helt enkelt inte ingår i deras grundläggande antaganden, att vår planet har besökts av vida högre utvecklade civilisationer, som haft väldigt mycket med vår forntidshistoria att göra, och som vet mycket mer om den än vi!

En annan orsak är den mycket långt drivna specialiseringen på kunskapsområdet. Varje forskare sysslar med sin kunskapsbit och saknar ofta den välbehövliga överblick, som skulle få dem att inse det orimliga i att förklara det väldiga sammantagna bevismaterialet med något annat än den utomjordiska närvaron.

En tredje orsak kan vara, att de alltför mycket låtit sig domineras av våra verkliga makthavare, makthungriga och vinningslystna ledare, som väl vet om den utomjordiska närvaron i våra dagar, men som till varje pris vill dölja den för folket av rädsla för att hela den politiska, ekonomiska och religiösa makt- och privilegiestrukturen ska rasa ihop. När allt kommer omkring, är ju forskarna för sina anslag och sin karriär beroende av de etablerade ledarnas välvilja!

En fjärde orsak kan naturligtvis också vara vår jordiska vetenskaps oförmåga att begripa vissa saker, till exempel hur man kan färdas i rymden på något annat sätt än med hjälp av kemiskt bränsle drivna raketer och speciellt göra blixtnabba resor med elektromagnetiska rymdskepp från det ena solsystemet till det andra. Färder i det tidlösa genom inbrytningar i hyperrymden är lika gåtfulla för vetenskapsmännen som för oss vanliga medborgare!

Vari består då det omfattande bevismaterialet för utomjordingarnas forntida närvaro på Jorden? Ja, dels har vi de enorma stenbyggnaderna och stensulpturerna på så många vitt skilda platser, liksom de väldiga underjordiska tunnelsystemen, alltsammans saker, som vi knappast skulle klara av att framställa i dag med vår moderna teknik, eller i varje fall endast till oerhörda kostnader.

Dels har vi de många bevarade likartade berättelserna hos olika folkslag om mäktiga "gudar", som kommit ner till Jorden i sina himmelska vagnar för att styra och ställa och haft en massa mellanhavanden både sinsemellan och med jordmänniskorna. Att inbilla sig, att dessa berättelser bara är fritt framsprungna ur människornas fantasi är mer än lovligt naivt!

Vad de fantastiska byggnadsverken av sten beträffar, så är den av den grekiske historieskrivaren **Herodotos** återgivna traditionen, att den **Stora pyramiden i Egypten** skulle ha byggts på tjugo år av hundratusen slavar (med enbart primitiva verktyg till förfogande!) uppenbart orimlig, även om egyptologerna påstår något annat. Man behöver ju bara tänka på det faktum, att den pyramiden består av bortåt 2,5 miljoner stenar, som var och en väger minst 2 ton, några upp till 20 ton var. Och pyramider finns det på alla Jordens kontinenter, hur långt ifrån varandra de än är belägna!

Att syftet med Egyptens pyramider skulle ha varit att tjänstgöra som gravmonument åt diverse kungar, det är bara en ren spekulation av forntidsforskare, som inte har någon vettig förklaring att komma med. Lika felaktigt är deras antagande, att de skulle ha byggts för mindre än 5.000 år sedan, de är betydligt äldre än så! Enligt **Eduard Meiers** informatörer från rymden byggdes pyramiderna av deras avlägsna förfäder för nära 75.000 år sedan, och i ett syfte, som de ännu inte är villiga att avslöja för oss.

Något meddelade de i alla fall. När en gång i framtiden ljuset från centralsolen i vår galax faller rätt in mot en punkt i den Stora pyramidens inre genom en viss öppning, då kommer det att förebåda en kosmisk fara som hotar vår planet!

Tilläggs kan, att när den ombordtagne smålänningen Ante Jonsson hade transporterats till en planet, där utomjordingarna höll på med att bygga en bas, så fick han med egna ögon se hur den teknik fungerade, som kom till användning vid byggandet av Egyptens pyramider. Han såg, hur tunga stenblock skars ut ur berget med hjälp av strålmaskiner och sedan transporterades till byggsplatsen på svävande elektromagnetiska pråmar.

På en gravitationskontrollerande teknologi tyder också sådana saker som de enorma murarna i **Sacsayhuaman** nära **Cuzco** och på andra platser, där det gamla inkariket fanns i nuvarande **Peru**. Murar som inte är byggda av vanliga murstenar utan av enorma släta stenblock, som alla är konstmässigt sammanfogade med varandra utan murbruk!

Andra exempel på storstensbyggen i en avlägsen forntid är **Lejonporten i Mykene**, **Grekland**, de hundratals ton vägande grundstenarna i **Baalbek-templet i Libanon**, anläggningen **Stonehenge i England**, och raderna av tusentals resta långstenar i **Bretagne, Frankrike**. Jättestora stendösar finns det inte bara i de skandinaviska länderna utan på de mest skilda platser i världen, Indien till exempel.

Nämnas kan också de kolossala stensculpturerna, såsom den 20 m höga sfinxen vid de egyptiska pyramidernas fot, utskuren direkt ur en klippa, de 20 ton tunga så kallade **olmekhuvudena i Mexiko** och de hundratals jättestatyer på den lilla **Påskön i Stilla havet**. Att öbornas förfäder ens skulle ha kommit på idén att med sina primitiva verktyg försöka skulptera sådana, är ett fullkomligt orimligt antagande!

Enligt Meiers rymdvänner hade en utomjordisk utbrytargrupp av jättelika människor under ledning av den maktlystne Viracocha grundat ett rike i västra delen av Sydamerika, och de etablerade sig därefter också på Påskön med sina skepp och strålmaskiner. De lät sig dyrkas som gudar av öborna, som liknade dvärgar i jämförelse med dem. Öborna lärdes upp att hantera de här avancerade strålmaskinerna, kanske just för att tillverka avbildningar av sina gigantiska herrar i form av väldiga statyer. Jättarna drabbades en vacker dag av en dödlig sjukdom, så de måste ge sig i väg ut i rymden, medtagandes nästan alla sina maskiner.

De likartade berättelserna hos olika folkslag om från himlen nedstigande "gudar" ska vi återkomma till!

SUNE HJORTH

Judas Iskariot var ingen förrädare !

Det var han som skrev den sanna berättelsen om Mästarens lära och liv. Läs, begrunda och sprid kännedom om denna märkliga skrift, som med våra besökande rymdvänners hjälp upptäcktes 1963 och som nu utgivits av undertecknad i översättning till svenska (häftad, 120 sidor)!

Beställning enklast genom insättning av 120 kr. på undertecknads postgirokonto 10 07 85 - 5. Observera, begränsad upplaga!

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO- FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-11 33 24.

Prenumerations- och medlemsavgift för år 1994: 120 kr (4 nr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Årgång 93 (4 nr) och 92 (4 nr) kan rekvireras för 80 kr. resp. 60 kr. / årgång.

Ulrika Lindholm
Rusthållarvägen 139
12844 BAGARMOSSEN

B FÖRENING.
BREV

